

РЕШЕНИЕ

№ 23273

гр. София, 13.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7663** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 3077/29.06.2024 г., постановено по административнонаказателно дело № 20241110201717/2024 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 105-ти състав е отменил Електронен фиш (ЕФ) Серия К, № 4833981 на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП на Г. Е. И. е наложено наказание „глоба“ в размер на 50 (петдесет) лева, за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено от СДВР, чрез пълномощника- юрк. М., с искане да бъде отменено и вместо него да постанови друго, с което да се потвърди ЕФ.

Наведените касационни основания са за нарушение на закона и допуснати съществени процесуални нарушения -чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр.чл.63в от ЗАНН. Тяхното

осъществяване е аргументирано с доводи, че не са извършени необходимите процесуални действия от СРС, което е довело да приемане на грешни фактически констатации и неправилни правни изводи. В оспорения акт липсвали правни аргументи, даващи ясна аргументация, кои са основанията за отмяна на ЕФ. Твърди се, че процесният ЕФ отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 ЗДвП - съответства на одобрения от министъра на вътрешните работи образец, представен като такъв по административнонаказателната преписка, като е представена и заповедта, с която е одобрен образецът. АТТС в била експлоатирана в пълно съответствие с изискванията на чл. 9, ал. 4 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. По делото не било доказано вмешателство на полицейските служители в работата на АТСС, различна от допустимата такава, разписана в чл. 9, ал. 2, ал. 3 и ал. 4 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (Наредбата). Налице били категорични доказателства, за това, че именно автомобилът на ответника по касационната жалба се е движил с посочената в електронния фиш скорост. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплазеното адвокатско възнаграждение.

съдебно заседание пред Административен съд София-град, процесуалният представител на касатора поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. касаторът Ответникът по касационната жалба Г. Е. И. се явява лично и оспорва жалбата по съображенията, изложени в писмения отговор-становище от процесуалния му представител- адв. Е. М.-САК. С писмения отговор е заявено и искане за присъждане на разноски-400 лева за оказана безплатно от адв. М. правна помощ.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че на 29.04.2021г. в 12:52 ч., в [населено място], на бул. „проф. Ц. Л.“ 4 Борса Къра, с посока на движение от [улица]към [улица], л.а. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на И., се движил с 69 км/ч, след приспаднат толеранс от 3 км/ч, т.е. 3% и при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място, като по този начин констатираното превишение е 19 км/ч. Нарушението било установено с автоматизирано техническо средство или система, АТСС TFR1-M 509.

За констатираното нарушение бил издаден оспореният ЕФ, с който на И. е наложено административно наказание „глоба“ в размер 50 лева за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че са налице съществени процесуални нарушения, които обуславят отмяна на обжалваното наказателния ЕФ. Въззивната инстанция е приела, че има несъответствие по отношение на мястото на установяване на нарушението между описаното в ЕФ и клип № 13497 радар № 509 (описано чрез географски координати), което е довело до нарушаване на правото на защита на И., създавайки неяснота относно точното обвинение и извършеното от него нарушение. С тези мотиви въззивната инстанция съд е отменила оспорения ЕФ.

Разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП предвижда, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените

разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи като в случая процесният фиш отговаря, както на този образец, така и на изискванията по посочената разпоредба като съдържа всички изискуеми реквизити.

Съгласно § 6, т.63 от ДР на ЗДвП "Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. „Автоматизирани технически средства и системи“, според т.65, са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

В процесния случай нарушението е установено с мобилно автоматизирано техническо средство - видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на номера и комуникации тип АТСС TFR1-M с номер 509, одобрена и преминала необходимия периодичен преглед. Местоположението на техническото средство обаче следва да бъде отразено в протокола по чл.10 от Наредбата.

Съгласно тази разпоредба, за всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол съгласно приложението (ал.1). Протоколът по ал.1 се попълва при всяка смяна на мястото/участъка за контрол, като при контрол във време на движение с мобилно АТСС се отбелязва началото и края на контролирания участък (ал.2). При работа с временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта протоколът се попълва за всяко място за контрол и се съпровожда със снимка на разположението на уреда – ал.3.

По делото е приобщен като част от административнонаказателната преписка

Протокол рег.№ 4332р-24081/05.05.2021г., касаещ работата на процесната видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на номера и комуникации тип АТСС TFR1-М с номер 509 на 29.04.2021г., за времето от 11.00 часа до 13.00 часа, като за място на позициониране на АТСС е посочен [улица], Борса Къра, с посока на движение на контролираните МПС от [улица]към [улица].

В същото време, в снимката към този ЕФ са посочени координати – 42.67066[□] и 23.38292[□], които при справка в Г. мапс показват местоположение на [улица], което място е различно от мястото на [улица]срещу Борса „Къра“.

В тази връзка следва да се тълкува и представената отново от ответника снимка на мястото, на което е поставена камерата, от която е видно, че същата е на [улица]срещу Хранителна борса С. (Борса „Къра“), а не на [улица].

Обектът борса „Къра“ е с административен адрес [улица], докато процесното нарушение е извършено на [улица], според отразеното в ЕФ. Несъответствието по отношение на мястото на извършване на нарушението, представлява съществено нарушение на производствените правила, което нарушава правото на защита на засегнатото лице, тъй като не му дава възможност да разбере всички елементи от отговорността, която му се вменява. Възпрепятства се възможността и за адекватно организиране на защитата му.

Доколкото не е безспорно установено мястото на извършване на нарушението, като от наличните по делото доказателства и посочените координати в ЕФ, се касае за [улица], срещу Борса „Къра“, а не за [улица], правилно СРС е отменил издадения електронен фиш.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс и на други такива, за които АССГ следи служебно, касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното въззивно съдебно решение – оставено в сила.

С оглед изхода на спора, предмет на делото, разноските следва да се възложат върху ответника, като същият бъде осъден да заплати адвокатско възнаграждение на основание чл.38, ал.2, вр. ал.1, т.2 от ЗАдв. на адвокат А. Е. М.-САК, с личен номер

[ЕГН] за осъщественото от него бесплатно процесуално представителство .

Представителството по чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗАдв се осъществява само по силата на изявление, че лицето е материално затруднено, като постигнатата договореност между адвоката и страната за предоставяне на безплатна правна помощ не подлежи на проверка и преценка от съда. Наличието на основанието по чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗАдв не може да бъде обсъждано от съда при произнасяне по отговорността за разноски, като в определение № 480/12.11.2019 г. на ВКС по ч. гр. д. № 122/2019 г., IV ГО, ГК е прието, че съгласно чл. 38, ал. 2 ЗАдв в случаите на предоставена безплатна адвокатска помощ по чл. 38, ал. 1 ЗАдв адвокатът има право на адвокатско възнаграждение в размер, определен от съда. При определяне на размера на адвокатското възнаграждение, АССГ съобразява размера на наложеното административно наказание глоба, невисоката фактическа и правна сложност на делото, обема на осъществена защита, изразяваща се в депозиране на писмен отговор становище. Съобразява и задължителните за националните юрисдикции тълкувателни разяснения по правилното приложение на правото на ЕС, дадени с решението по дело С-438/22 на СЕС, чл. 101, § 1ДФЕС, във вр. с чл. 4, § 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че национална правна уредба, съгласно която, от една страна, адвокатът и неговият клиент не могат да договорят възнаграждение в размер по-нисък от минималния, определен с наредба, приета от съсловна организация на адвокатите като Висшия адвокатски съвет, и от друга страна, съдът няма право да присъди разноски за възнаграждение в размер по-нисък от минималния, трябва да се счита за ограничение на конкуренцията „с оглед на целта“ по смисъла на тази разпоредба. При наличието на такова ограничение не е възможно позоваване на легитимните цели, които се твърди, че посочената национална правна уредба преследва, за да не се приложи към разглежданото поведение установената в чл. 101, § 1ДФЕС забрана на ограничаващите конкуренцията споразумения и практики.

Следователно, приетата в приложение на уредената в чл. 36, ал. 2 ЗАдв законова делегация от Висшия адвокатски съвет като съсловна организация на адвокатите в Република България Наредба № 1/9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения не обвързва съда при определяне на съответното на действително положените процесуални усилия по делото адвокатско възнаграждение.

При осъществяване на преценката относно размера на дължимото адвокатско възнаграждение за осъщественото от пълномощника (адвокат) на страна в процеса безплатно процесуално представителство съдът следва да съобрази действителната правна и фактическа сложност на всяко конкретно дело. В тази връзка АССГ, XII касационен състав приема за обоснован и справедлив размер на възнаграждението сумата от 150 лева

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3077/29.06.2024 г., постановено по н.а.х. дело № 20241110201717/2024 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА на основание чл.38, ал.2 от ЗАдв. Столичната дирекция на дирекция на вътрешните работи да заплати възнаграждение на адвокат А. Е. М.-САК, с личен номер [ЕГН] за осъщественото от него безплатно процесуално представителство на ответника по касационната жалба сумата в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: